

B u d b æ r e r e n.

Thi jeg agtede mig ikke at vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forskæftet. 1 Kor. 2, 2.

Redigeret af Pastor J. B. A. Dale.

No. 26. }

Lördag den 26de Juni 1897.

{ 29de Aarg.

Den snevre Port.

Men der sagde en til Jesum: Herre, mon de ere saa, som blive salige? Da sagde han til dem: Lægger Vind paa med Flid at indgaa igjennem den snevre Port, thi mange skal, siger jeg eder, søge at komme ind og ste! ikke kunne. Luf. 13. Kap., 23. 24. B.

Tro din Frelser's Ord, at Veien til Himmelen er trang, og Porten snever, hvor man har meget at lægge fra sig, om man ellers vil komme igjennem. Tro ikke dit eget Hjerte; thi det gjør Veien kun altid bred, og søger mange Udslugter og Uudstyldninger til at holde dig tilbage fra denne Livsens Bei, hvilken vel her i Tiden ved en daglig Selfornægtelse fører til den gamle Adams Død og Undergang, men tilsidst kroner dig med Glæde og Fryd. Da derimod den brede og bedragelige Syndens Bei vel tilfiager dig en kort Belyst og timelig Fornægtelse, men iler med dig til den evige Fordærvelse. Se til; udbælg det bedste, Tiden er kort; derfor stik dig i Tiden, og giv Agt paa din Sjæls inderste Grund, naar Herren bevæger den samme formeðelt sit levende Ords Kraft; O! saa far fort, og ydmyg dig for ham i Bønner ved Naadens Anvendelse, som er kommen dig tilforn, og haver opbaat dit Hjerte; og paakald ham, at han vil fremme Troens og et nyt Levnets Bærf i dig; og vær forsikret, at den trofaste Gud skal holde sit Bærf og Gjerning vedlige i dig, at du af Mørkheden skal udfries, og blive et Lysets Barn, ja Kristi Broder og Medarving.

Betænk vel den overflødige Serlighed, som

de troende saa i deres Frelser, naar de i ham, den velsignede Rod og Vinstok, som levende Grene og unge Kviste blive indpodede. Saadan Betragtning skal give dit Hjerte en stor Kraft. De sige jo af ham den levendegjørende Saft, Kraft og Aand, hvilken Dag fra Dag gjør Guds og hans Søns Rundsab herligere i dem. Eller er det vel lidet, at være et levende Lem paa Kristi aandelige Legeme, at blive salvet med den samme Aand, med hvilken Kristus, som er Hovedet, er bleven salvet, og at lyde dagligen samme Aands kraftige Indflydelse? Er det en ringe Ting, at vore Hierter kan blive Guds Boliger, og vore Legemer hans Helligaands Tempel? Er det ringe, at vi have den fuldkomne Retfærdighed, som vor egen, og i den samme kan fremstilles for den himmelske Fader ustraffelige? Er det lidet, at blive delagtige i den guddommelige Natur ja at blive en Aand med Herren? Og skalbe ikke alt dette udvirke kraftige Bevægelser i vore Sjæle, saafremt Herrens Aand gjør det levende i os? Prøv dig derfor uden Strømt, vil du ellers søge din Sjæls bedste, om du og har smagt noget af denne Guds Børns Herlighed? Befinder du, at denne Forening med Gud vor Frelser endnu er ganske fremmed for dig, saa fattes det dig endnu visse- ligen paa Bob og Troen, formeðelt hvilke dit Hjerte først skal tilberedes, paa det at det kunde tage imod saa stor en Herlighed. Man kommer ikke til saadan Salighed med et vanhelligt, ubods- færdigt og kjædeligt Hjerte; det maa være et meget ydmygt og ved en sand Aandens Armød jøndetruet Hjerte, som vil annamme Guds Kjær- gheds sagte Strømme og Glædesolie, hvormed

Guds Børn blive salvede. Haver du endnu Smag af den verdslige Forsængeligheds Maas, saa er du langt fra dette skjulte Manna og kan ikke smage, hvor venlig og god Herren er. Derfor stik dig smukt i Guds Orden; vend om, og gjør Bontense, og vær saa forsikret, at alt hvad han har lovet i sit Ord skal gives dig. Herren velsigne sit Ord paa vore Hjertier, at vi her kan saa med Bonitentses Taarer, saa skal vi i Evigheden høste med Frydbesang. Men, vel at mærke: Porten er snæver, og mange skal søge at komme ind og skal ikke kunne.

Den Port, som fører ind til Livets Frydbesæde, Er snæver, saa man kan ei uden Sorg indtræde, Men tapperligen maa den haarde Kamp udstaa, Om man Klenodiet skal i Himlens Vre naa; Paa Trængsel følger Fryd, paa Striden Seierspalmer,

Paa Kampen Kronen, som i Evighed ei falmer; Saa pleier Gud vor Tro at lønne naadelig, Naar den mandhaftigen har gennemfægtet sig.
D. K. Lægsm.

Ja eller Nei til Jesus.

Hundreder af Mennesker rundt omkring i vort Land tager i disse Tider mod Jesus Kristus og begynder et nyt Liv, siger Gnyler. Men samtidig er der mange flere, der lukker ham ude for deres Hjertier. Hvorfor er det saaledes? Jeg har lagt Mærke til, at mange, som anerkjender Kristi Krav, og som haaber paa at blive omvendte og lykkelige inden Døden, holdes tilbage fra at overgive sig til ham ved en eller anden skjult Hindring. Nogle af eder siger, at I besværes af „Tvivl“. Der er kun en Vei til at forjage Tvivlen, og det er ved en virkelig Prøve. Har du nogenfinde prøvet Jesus Kristus for dig selv? Har du nogenfinde fremsført en ærlig Bøn om Lyset eller gjort en eneste Ting for at behage ham, eller forsøgt for Alvor et eneste Skridt henimod at følge ham? Hvis du har gjort dette, og du har fundet, at Kristendommen er et Bedrag, og at du tiltrøds for din Lydighed mod Jesus dog er den samme, saa har du en Slaags Undskyldning for din Tvivl.

Prøv Kristus. Begynd at adlyde ham. Millioner af denne Verdens bedste Mænd og Kvinder fra Paulus' Dage og indtil Dagens,

Wesleys og Spurgeons, ja mange af dem, som du kender og agter, har gjort denne Prøve og aldrig fortrudt det. Er du visere og dybsindigere end alle disse? Vil du sætte din Mening over Guds aabenbarede Ord? Maaſte er det en Ustødssten for dig, at du er bleven forarget over nogles Liv, der kaldte sig kristne, og som slutter sig til Guds Følk. Deres Synder kan du se, selv om du lukker Øinene for dine egne Synder.

Blandt dem, som du saaledes opirres over, er der nogle, som bedrager sig selv, andre, der er rene Gnylere; men du pleier ikke at nægte at modtage ægte og gode Penge, fordi en Snygel engang har villet give dig falske. Har du nogenfinde kendt en Mand eller Kvinde, der samvittighedsfuldt fulgte Jesus, som ikke derved blev baade lykkeligere og stærkere? Svar rent ud paa dette! Jagen tænkende Kristnen gjør Fordring paa at være fuldkommen. Det bedste i ham har sit Udspring fra Kristus; det onde i ham stammer fra ham selv. Du ser hans Snublen og undertiden hans Fald; men du ser ikke hans Sorg derover. Bibelen siger om visse Personer, der bar sig ad, som du gjør: „De æder mit Folks Syndesofre og længes efter at de skal forsyne sig — de har holdt op med at agte paa Herren“ (Hos. 4, 8-10). Paa samme Tid æder du den ormstutne og visne Frugt paa en eller anden kristens Træ og vil ikke røre den gode Frugt paa andre Træer, der trives og mednes ved Samfund med Kristus. Du nærer dine Fordomme og udhungrer din Sjæl. Paa Dommens store Dag skal du staa til Regnskab for dine egne Synder, og hvis Synden — at støde Frelseren bort — lægges til dine øvrige Synder, saa vil du komme til at ønske, at du aldrig var bleven født.

De hemmelige Synder, der siger Nei til Jesus Kristus, er talrigere, end jeg kan anføre. Det er den Bælerod, der holder Hjertet nede i Ubodsfærdighedens Jordbund.

U's Stjødelynd er den samme som den unge Lovtyndiges, der sagde Nei til Jesus, — altopslugende Kjærlighed til Verden og Uvilje til at fornægte sig selv. U's Hindring er en daaragtig Frygt for at komme i Folkemunde, for at man skal trække paa Skuldrene ad ham. U's Hindring er en skjult Utugtighed. D's Stjødelynd er Hovmod, og U's er Lyst til at opsætte; han haaber, at det nok kommer i orden inden Døden. Alle disse lukker Frelseren ude og slaar Manden imod-

paa Trods af deres egen Samvittighed. Dit Nei til Guds Søn vil lufte dig ude af Guds Himmelf. Naar jeg beder dig om at tage mod Jesus, saa vil jeg, at du skal beregne, hvad det koster. En billig Religion er værdiløs. Kristi Lov for Disciple er, at de skal elske ham mere end Verden; den kræver, at du maa gøre, hvad der er godt, og opgive hvad der er ondt.

Fornægt de syndige Lyster. Læg din Vilje ind under Kristi Vilje. Naar han har et Krav til din Pengepung, saa lad ham, som købte dig til Gud med sit Blod, raade for din Pung. Beregn, hvad det koster at tjene en ny Herre og leve et nyt Liv og bryde bestemt med det gamle, syndige Selv. Beregn, hvad det koster heller at miste dine Penge end din Samvittigheds Bisald. Beregn Omkostningen ved et sandt, alvorligt, frimodigt, selvfornægtende Liv, et Liv, der glæder sig til Kristi Stemme og uden Væben siger Nei til Fristelsen. Beregn Omkostningen ved at blive frelst, men beregn samtidig, hvad det vil koste dig at miste Livet, at miste Leiligheden til at gøre det gode, at gaa glip af Samvittighedens Bjalde, at miste din udbørlige Sjæl for evig Tid. Din Evighed afhænger fuldstændig af dit Ja eller Nei til Jesus Kristus.

(Udvalgt).

Opad mod Stjernerne.

Det sujer med Drømmevinger saa lunt og ømt: Opad mod Stjernerne, mod Tinderne og og den store Stilhed.

Stilhed!—Ja, en maa længte mod Stilheden, naar en staar midt op i al denne hæseblæsende Kamp og ser paa disse mange Tusen af Millioner, der styrter afsted i vild Flugt efter Lyften, trampende hinanden ned. Og vi ved jo, at Lyften vilde indfinde sig rig og støn, hvis man bare lod være at trampe hinanden ned!... Og dog her—midt i alle denne Kamp—har vi scaet vor Plads. Her—midt imellem Vægnens store Templer—skal vi kæmpe ander Sandhedens hvide Fane! Her—hvor vi ser Uretfærdigheden drive sit skændige Hærværk. Her—hvor man for Guld sælger sine Brødre til Undergang. Derfor trænger vi til at saa løste vore Dine opad mod Stjernerne—Idealerne—Harmonien—Freden—Stilheden.

Det er ufatteligt, at ikke alle vil være med og hjælpe frem til Seier det gode.—Det er usælt og feigt, at ikke alle prøver at ro Redningsbaaden, naar de ser sine Brødre drukne i smult Vand! Det er saa ufatteligt, at nogen vil støtte og taale dette, som dræber Personligheder! Burde ikke alle være enige om at feie Raastaben bort?—Jo.—Saa synes vi. Og vi venter og haaber!..

Taber Modet. Blir Pessimister.... Vi glemmer saa let, at Sandhed seirer gennem Aarhundreder! Vi glemmer, at vor Opgave er at være trofast og levere Fanerne rene over til Næstemand—næste Slægt.—Vi maa forsjøne os med denne Tante.

Det gaar saa langsomt, klager du. Ja, men det gaar!

Blir Kampen for tung og Smerten for svær, saa gaa tilfide lidt og græd ud i Naturens store Moderkjød i Ensomheden—men glem ei at se opad mod Tinderne—Stjernerne—Idealet—mod Gud!—mange usjødte Slægter, mange endnu navnløse skal kæmpe under Fanerne. Vi maa være tro paa vor Post—holde ud vor Vagt! Er du træt?—Fat Mod! Snart kommer en og afløser dig!—Hold bare dit Vaaben rent for Rustflækker og uslybdt Blod! Snart kommer en ung og tar Sværdet af din Haand, mens hans Dine lyser af Begeistring for din og hans, hele Menne-
 skhedens og Guds hellige Sag. Og hvad du ikke evned, kan maaske han bære frem til Seier. Imens drager du over i Stilheden:—

Lad kun Sandheden saa gennemtrænge dit Liv!

Lad Sandheden blive din Livslov. Spred saa Sandhedens rene Frøforn paa din Vej. Frø fra Ord—fra Handling: De skal spire og vokse og bære Frugt i unge Personligheder. Og saa engang i den store Høst, naar vi santes af Sandhedens Aand sammen i det store Faderhus, da skal du saa se dine Frøforn igjen i Lyset af Guds Herlighed!—— Vil du klage?—

Vil du binde Flor om din Fane? Vil du lægge dine Vaaben ned? Reis dig! Fat Mod! Der er endnu Arbejdstimer igjen, sårend din Ustentkloffe ringer dig til Ro, og din Sol gaar ned!

Lad Døden finde dig paa din Post! Og lad saa alle mørke Aander mærke, at du er en Mand og bærer Sværd!

Se opad, min Ven! Opad mod Tinderne—Stjernerne—den skinnende Morgenstjerne—og

fat Mod; thi Livet er kjønt, og det er stort at være—Menneske.

Menneskenavnet er vort Adelsmærke. Derfor—lad os ei glemme, at Adels forpligter.—
(„M. B.“)

For Budbæreren.

Johnie Gisteinson er død i Dakland, Calif. Han har i snart 5 Aar baaret paa Lungetøring. Ingen af Lægerne har sagt, at de skulde helbrede ham, men de har alle troet, at hans Dage skulde forlænges.

Men da han ivinter tog Grippen ganske haarbt, gik han fra den Tid ganske fort nedover.

Da vi i Mai fik et meget varmt Spil oppe i Dalen, saa bad han om at han maatte saa komme ned til Havet. Og da jeg i længere Tid havde tænkt i Missionens Tjeneste at standse i Dakland, San Fr., og Sante Jose, saa bestemte vi os paa at gaa derned, skjønt han var meget syg.

Vi kom da herved den 30de Mai og maatte tage ind paa Hotellet, indtil vi fik rente os et tarveligt Hus. Fra dette Sted og denne Tid begynder altsaa hans Bekjendelse, som den saldt paa hans Dødsleie. Han var for længere Tid kommen til Troen paa sin Frelser, saa hans Bekjendelse var ikke nogen hastig Sindsbewægelse. Paa Hotel Galino, Natten til 31de Mai ved Midnat, bad han høit omkring 20 Minutter. I denne Bøn gik han først igjennem sit eget Liv, striftede for Gud, bad om sine Synders Forlabelse og sagde iblandt andet: — „Du ved ogsaa, at der er en Synd især, som har plaget mig; men du, som døde for alle Synder, du døde ogsaa for den Synd“.

Derefter begyndte han at love Herrens hellige Navn, fordi han havde hørt hans Bøn og antaget ham inaaede. Saa bad han inderlig for Papa, Mama og alle Søstende og nævnte dem alle ved Navn og gav os alle et Vidnesbyrd og endte saaledes: „Du, som kunde tilgive en saa stor Synder, som jeg var, du vil ogsaa frelse os alle i vor Familie og samle os ind i den evige Glæde, hvor vi vil love dit Navn i Evighed.“

Efter Børnen vendte han sig til mig og

siger: „Papa, vil du tilgive mig; jeg ved, at jeg har saaret dit Hjerte mange Gange“. Saa vendte han sig til sin Moder med samme Bøn.

Efter dette siger han: „Ja, saa er jeg nu færdig at flytte, — men bær mig i din Favn, o, milde Frelser! Satan staar og sigter efter mig, jeg ser og føler hans grumme Nærhed, men du trofaste og milde Jesus, du tager dig af mig; da du er for mig, kan han ikke skade mig,“ hvorpaa han vendte sig til mig med de Ord: „Ja, Papa, det er godt at have Jesus foran sig; ingen af Satans Pile kan række mig nu“.

Da vi paa Eftermiddagen vare komne ind i det Hus, vi havde rentet, kaldte han sine Søstende, Serine og Gistein, til sig og tog det Bøste af dem, at de vilde følge Jesus.

Om Aftenen samme Dag fik han en alvorlig Hjerteklap. Jeg maatte efter Lægen; da jeg kom hjem, siger han: „Jeg faar nok flytte nu. Saa vendte han sig til Moder og Søstende og siger: „Hvorfor græde over mig, jeg er jo snart hjemme“.

Længere ud paa Aftenen siger han til mig: „Jeg ser et saligt Syn“. — Han laa med Øinene aabne og stirrede frem for sig —. „Jeg ser et stort hvidt Hus, — eller hvad det er, et stort deiligt Landskab, hvidklædte Starer og et saa deiligt Skin, men hvorfra kommer det? O, jo, det er Gud selv, som oplyser Staden, Herren er dens Lyg, og denne store Gud er min Frelser, han fornedrer sig saa, at han vil talde mig sin Broder; ja, da tager du dig af mig, det stakkels Lam. Nei, hvilken Blindhed og djævelsk Forstyrrelse, at man ikke tror eller ved, at det er herligt at være en kristen; jo, saa blind har jeg været. — Jesus har nu taget mig isavn, han bær mig nu ned til Floden, snart er jeg over. I denne Favn kan jeg gjerne være syg i al Evighed, det gjør mig intet, det hindrer mig heller ikke. Ja, Jesus, giv mig da at bære denne Sygdom med Taalmodighed; det er jo Guds Syrelse. Satan skyder Tanker, men disse skader mig ikke, Jesus, du afvender dem alle fra mig. — — —

— O, hvor jeg ønsker, at alle unge maatte saa aabne Øine og se sin Bilsfarelse i deres Daarlighed, at de ikke søger Herren, og saa daarlig var jeg, men nu er jeg i Jesu Favn. Og dog er mit Begeme et jammerligt Støv, gennemtrængt af Synd; men du foragter mig ikke, du trofaste Gud! Bær nu med Papa og Maria og

mine Sødsfænde, og Jнга og hendes de er langt borte herfra, men vi mødes hjemme, det haaber jeg, alt for Jesu Skyld. — Hvor herligt at føle Jesu Nærhed! Mine Dage har været omtaaget af Satan, at jeg ikke forstod Glæden i Jesu Nærhed. Tak, at du har opklart mine Tanter, at jeg nu ser din Herlighed og føler Trøsten af din Nærhed, Amen, Amen!

Disse Bemærkninger tog jeg ned, medens han talte.

Dagen efter var jeg med min yngste Søn til Lægen. Han fik ogsaa det Bidnesbyrd, at begge hans Lunger vare angrebne. Da vi kom hjem siger han: Lægen vil have mig tilfjelds, men jeg kaster mig i Jesu Arme; han er min Læge". Da Johnie hørte dette, siger han: dette var en god Betsjendelse; nu gaar jeg i Graven med Glæde, naar jeg faar saadant Bidnesbyrd af eder".

Eistein sluttede med en kort Bøn og Fadervor.

Saaledes er nu denne hellige Tid bleven tændt ogsaa i min Familie. Jeg er nu rede med Simon at sige: Nu lade du din Tjener fare med Fred! o. f. v. Denne Glæde har jeg sukket efter og haabet at opnaa, før jeg dør, og nu er den her. Natten til idag var en haard Nat for Johnie. Mod Morgen Kl. 5 vilde han have Mad; da han havde spist, fantaserede han noget; saa blev det saa let at puste.

Derefter siger han: „Ja, nu saa jeg et rart Syn: jeg saa, at Jesus kom med sit Blod og tvættede mig ren fra alle Pletter, saa nu har jeg ikke en Plet mere paa mig". — Siden siger han paa engelsk: „Der kommer to hvide Heste for at hente mig". Vi stod da op og holdt Bøn. Efterat at have lagt ham i Jesu Arme læste jeg: Joh. 1, 29; Ps. 23; Ab. 19, 6-9-11-16; Ab. 20, 11-15; 21, 3-7. Her kaldt han ind og siger: „Snart skal jeg gaa ind i denne Stad; jeg har allerede seet den".

Da jeg havde læst Ab. 22, 16, -17 siger han: Nei, hvor staar dette? Jeg svarede: Ab. 22; han siger: „O, hvor god Bog Bibelen er, hvor lykkelige er de, som har Bibelen, den er en Rilde at bo ved; om en liden Stund skal jeg ikke tørste mere". Kl. 9.30 siger han: „Jeg tørster". Da han havde drukkert siger han: „Nu gaar jeg, „good by; I maa ikke græde!" Jeg siger: „Vi græder af Glæde over din Hjemfærd". Mama siger: „Gaar du til Jesus, Johnie?" Han

svarer: „Jeg har faaet Løste derpaa". — Efter atter at have drukkert, siger han stille: „Nu kommer de! — gaar — til Jesus". Dette var da hans sidste Ord, som kom over hans Læber her, indtil han i Opstandelsen med forklarede Læber skal synge Guds og Lammets Sang i evig Glæde.

Unge Venner! I have nu seet Enden paa denne eders Broders Hædengang. — Lader os nu samle os om Jesus, vor Hyrde; han vil samle os med Glæde i sin Faders Hus til de mange Værelser, hvor ingen Stiksmisse er.

Johnie Eisteinsson er født ved Story City, Iowa, den 20de Mai 1876, og døde i Dakland, Calif. den 3die Juni 1897, og blev saaledes 21 Aar og 14 Dage her i Ublændigheden. — Begravelsen foregik Dagen efter. Først sang vi Ps. 629 1 og 4. Helge Amundson fra Madelisse Iowa, holdt Bøn, Pastor Tasse af den norske Synode talte over Jer. 29, 11: „Thi jeg ved de Tanter, som jeg haver tænkt over eder, siger Herren (nemlig) Fredstanter og ikke til Ulykke, at give eder (Bønnen) paa det sidste og eders Forhaabning". — Under Aflyngelsen af 627 b. 1: L: „Nu Gud ste Lov at Stunden er oprunden, Jeg gaar til Paradies! — blev Viget kaaret ud. Paa Mount a i n B i e w Cemetery hviler nu hans Støvhylte. — Fred med dit Støv, velsignet være dit Minde.

Naar Afslagene kommer.

Augustin fortæller i sine Erindringer om: sin Moder, den fromme Monika, at hun engang i hans vilde Ungdomsaar vilde holde ham tilbage fra at reise til Rom, hvor der var saa megen Ugudelighed; hun bad derfor Gud med mange Taarer, at han vilde hindre denne Reise. Dog — Augustin reiste alligevel. „Men", siger han siden, „Gud gav hende ikke, hvad hun dengang bad om, fordi han vilde give hende, hvad hun altid bad om": Sønnens Omvendelse; og den stede netop ved denne Reise. Det syntes, som om Gud sagde nei; men det var ja.

Saaledes gaar det os ofte. Lad os mærke dette: naar Afslagene kommer, da kunne de ogsaa være en Bønshørelse. Lad os mærke os, at det er Gud, som giver langt mere, end vi forstaar at bede om. Det er Gud, som kender baade Vi og Midler og vort Hjerte meget bedre, end vi selv. Vi kunne saa vor Bøn oplyst og saa alligevel

netop derved komme langt bort fra vore Ønsters Maal. Thi naar saa det skede, som vi tænkte vår Veien til Maalet, saa viste det sig maaste, at det var netop ikke Veien, og vi stod længere fra Maalet end før. Og da havde vi bedraget os selv.

Sagen er den, at vi kjende vort eget Hjerte saa lidet. Det, som ligger paa Overfladen, kjende vi, men det, som ligger dybere, kjende vi ikke. Det faar vi ofte først at kjende gennem Guds Førelse med os, ikke mindst gennem Prøvelserne, Hindringerne og Afslagene. Gud ser, hvad vi ofte ikke ane, at der ligger Længsler i Dybet af vor Sjæl; og dem vil han kalde frem. Han ser, at der ligger en Bøn — dybere end den, som netop nu er paa vore Læber — i vort Hjerte; og den Bøn vil han løfte frem og bønvhøre.

Og Sagen er den: hvad gavner det et Menneske, om han vandt den ganske Verden, naar han tabte sig selv? Vi kunne hige saaledes efter alle Ønsters Maal, at vi tabte det sande Maal af Sigte, tabe os selv, vort eget inderste Væsen. Ved altid at gribe efter det, som ligger udenfor os, og som vi agte for Lyffens Midler, kunne vi miste Lyffen, tabte os selv. Der kommer ingen Næring til vor Personlighed; den tæres hen og der — Tomme for Tomme, alt som vore Ønster opfyldes, og alting spier sig for os. Det er Medgangens store Fare. Der skal stærkt Ryk til at være gode Dage.

Tusinde Gange hellere nei paa nei til vore brændende Ønster, naar vi derigjennem kunde finde Veien til os selv, til vort eget inderste Væsen. Naar vi møder dette, da møder vi ogsaa det dybeste Krav, vort Væsen eier, Kravet paa Gud, paa at være hans Børn — og det Krav bliver altid opfyldt. Og da se vi, at alle Afslagene var ikke Hindringer paa vor Vej mod Lyffens store Maal, thi endt de saa anderledes ud; men ved Guds faderlige Naade bleve de forbandlede til Betingelser for, at Hjertet ret kan finde sig selv og sin Gud.

Hvordan tager du det, naar Afslagene kommer?

B ø r n .

Mange Forældre ødelægger sine Børn ved en feilagtig Disciplin, siger Talmage; ved at anvende enten for stor Mildhed eller for stor

Strengheid. Der er visse Familier, i hvilke Børnene regjerer Hjemmet. De har det afgjørende Ord; den høie Stol, hvori det lille Barn sidder, er Tronen, Ranglen er Scepteret, og de andre Børn er Rigsdagen, hvor Fader og Moder ingen Stemme har! Hvad skal det blive af saadanne Børn!

Der er ingen Udsigter i Verden for et Barn, som ikke har lært at lystre. Saadanne bliver en Forbandelse for Kirken og for Samfundet. Børn, som ikke lærer at adlyde menneskelig Myndighed, vil heller ikke adlyde den guddommelige Myndighed. Børn vil ikke elske Forældre, hvis Myndighed de aldrig har aget. Hvem er disse unge Mænd, der driver om paa Gaderne med Hænderne iommen og taler om sin Fader som „den gamle,“ „Mester,“ „den gamle Herre“ og om sin Moder som „den gamle Kone“? Det er saadanne, som aldrig i Barndommen lærte at respektere sine Forældres Myndighed. Da Eli hørte, at hans Sønner var døde i sine Synder, kaldt han bager og knækkede Halsen. Kan vi undre os derover?

Dernæst maa der være Harmoni mellem Faderens og Moderens Naade at paavirke Børnene paa. Faderen vil let fristes til for stor Strengheid, Moderen til for stor Mildheid. Hendes Omhed vil afvæbne endog hendes retfærdige Prebe. Naar Børnene vil have noget af hende, græder de sig til det. De har Følelsen af, at de kan overvinde hende med Taarer. Men Moderen maa ikke give efter, naar Diebliffet er der, da der skal holdes paa Forældremyndigheden, og da Barnets Selvraadighed skal knes. Der kommer den Time i ethvert Barns Liv, der bliver afgjørende med Hensyn til, om Barnet eller Forældrene skal herse. Hvis Barnet da feirer, vil det engang maaste knuse Forældrenes Hjerte.

M andelig Forsængelighed

Enhver, som vil undgaa denne Snare, bør studere John Wesley's Ord: „Naar du har gjort noget for Gud eller modtaget noget Vidnesbyrd om hans Velbehag, da gaa, om ikke ind i dit Søn-kammer, saa ind i det Hjerte og sig: „Jeg kommer Herre, for at gjengive dig, hvad du har givet mig, og jeg overgiver det frivilligt for at

vende tilbage til min egen Intetthed. Thi hvad er den fuldkomneste Skabning i Himmelen eller paa Jorden i din Nærværelse andet end Tomhed, der kun kan fyldes med og ved dig, ligesom Luftten, der er øde og mærf, kan fyldes med Solens Lys? Giv derfor, o Herre, at jeg aldrig maa tilskrive mig selv din Naade mere end Luftten roser sig af Solens Lys, som fjerner den hver Dag for at gjengive den den kommende. Der er intet i Luftten, som enten tilegner sig Lyset eller modstaar det. O giv mig den samme Gvne til at modtage og gjengive din Naade og gode Gjerninger. Jeg siger din; thi jeg erkjender, at Roden, hvorfra de fremspire, er i dig og ikke i mig!

Hvilke deilige Tanker! Hvilken Sjæls Ydmyghed! Hvilken dyb Følelse af ens eget Intet, der aander ud af disse Ord! Og enhver sand kristen, der ligger Gud nær, ved, at jo mere han fyldes med Gud, desto mere føler han sin egen Intetthed og Uværdighed. Saalangt fra at Frelsen fra al Synd og Fyllden af Gud skulde gjøre Sjælen hovmodig, fyldes han derimod af en dyb Erkjendelse af sin egen Uformuenhed. Kun denne Naade kan holde os borte fra aandelig Hovmod, der altid ligger paa Lur for at besmitte det, som i sig selv er helligt og godt. Aandelig Forsængelighed er en Dm, som ligger ved Roden, og hvis den ikke dræbes, vil Guds fulde Velbehag ikke kunne lyse over vort Liv og vor kristelige Karakter.

D, Dovenskab!

O, Dovenskab! Dovenskab! Du Kilden til alle Synder, du Moder til alle Forbrydelser, du ligner det dybe Hav, som opsluger alt godt, du undergraver enhver Dyd, — hvor megen Glendighed frembringer du ikke! Du er en Kilde, der sprudler af Fristelser; en Mark, hvor Fienden faar sin Klinte. Den dovne Mand's Hjerte er Satans Bærksted; han arbejder saa langsomt, at Fattigdommen overrumpler ham. Han pløier ikke, og naar Høsttiden kommer, tigger han; han ser sig omkring, hvor han kan staa en Plads istedetfor at arbejde.

Det er falden i min Lod at se megen selvforstødt Glendighed, i Fængsler, i Fattighuse, i Bogishuse, i Forbedringshuset, i Gaderne, i Skjændfelens Guler, i Urenslighedens og Fattigdommens

Hjem; og jeg tror, at Grunden til den mest Glendighed, jeg har været Vidne til, er Dovenskab, især blandt unge Mænd og Kvinder. Det gjør mig ondt at sige det, men jeg er overbevist om, at det er Sandhed, og Haabet om, at det maa være til Gavn, bringer mig til at sige det, at syv af ti faaldne Kvinder, som strejfer om i vore Gader, er der, fordi de er dovne; de forvækker et Liv i Vanære, for et Liv i hæderlig Arbejdsomhed.

Oftre har jeg haft kjærlige Hjem at byde dem, men mærkede de, at de skulde arbejde, forlod de dem snart igjen. Jeg har opnaaet Plads for dem hos kjærlige Menneſter, som optog dem i deres Hjem i den Hensigt at ville hjælpe til at forbedre dem, men meget faa er blevene der; de siger, der er formeget Arbejde. Den Skade, som Dovenskab anretter baade hos Mænd og Kvinder, er uudsigelig.

Verden bliver sig altid selv i g. Naar i Verden Alting i en Række af Aar har gaaet sin anviste, rolige og jævne Gang, ser man, at der pludselig igjen kommer Tider, da en vild Tummel griber Menneſterne og gjør dem som drukne. Bonden vil ikke mere blive ved Plougen, men vil blive en Herremand; Haandverkeren foragter sit Haandsværks faste og gylbne Grund og jager efter alleslags Drømmerier for at blive rig i en Hast og uden Møie; Ungdommen finder det for trangt i Forældrenes Hus, Understaatten vil mestre Øvrigheden og Menigheden; Sjælesørgeren, — Døgnigten føler sig kaldet til at forbedre Verden, og Sturken bliver til Apostel; det hellige bliver foragtet, og den himmelske Konges Love trædes under Fødder. Al Verden taler i Vildelse, vil være og udrette noget Stort og bygge Kastele i Luftten; Enhver raaber paa, at Huset er raadent, som Faderen har bygget. Kjølen for trang, hvori han saa længe har holdt sig varm, vil ribe ned, spænde fra hinanden, kaste afveien og træde i Skarnet Alt, hvad Forfædrene havde anset for nyttigt, løbe derfra, sætte Lykke og Fremtid paa Spil og hofte, hvor han ikke har faaet. Det er Tider, hvori Helvede er sluppet løst, og Menneſteslægten igjen hører Satans Bibe blæse og er bleven gal og drukken og blind og døv, indtil den endelig igjen bliver ædru og kommer til Fornuft under den Hviſtes skarpe Ris og Tugtelser.

Budbæreren

udgives af Hauges nordl. evangelist. lutherste Synode i Amerika og redigeres af Pastor J. B. A. Dale, Newman Grove, Neb.

Bladet udkommer med et 16 Siders Nummer hver Uge og koster forskudsvis \$1.00 om Aaret. Til Norge og Danmark \$1.25.

Alle Bestillinger indsendes til

C. L. I l l e t h u n,
Box 237 Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as Second-Class Matter.

Hvorledes Gud taler til os.

I vore Dage fler det ofte, at man træffer Folk, der mene, at Gud taler til dem afhængig af hans aabenbarede Ord. De siger, at de er glade ved Skriften, men behøver den ikke for at vide Guds Vilje, da han giver dem den tilfjende direkte. Det skal heller ikke negtes, at disse Menninger faar Svar i deres eget Sind om, hvad de ønsker besvaret; men at Svaret er fra Herren, det er høist utroligt; thi Menninger, som værner Guds Ord—Bibelen—paa den Maade, vil neppe faa noget Svar direkte fra dens Giver. I Bibelen har vi ogsaa klare Udsagn om, hvorledes Gud taler til os.

„Efterat Gud forud havde talt mange Gange og paa mange Maader til Fædrene ved Profeterne, saa har han i disse sidste Dage talt til os ved Sønnen“ (Hebr. 1, 1). Her er da bestemt sagt os, at Gud har talt til os ved sin Søn—Jesus. Derfor siger Jesus ogsaa ofte, at han talede ikke af sig selv, men hvad han var besejlet af Faderen. Da han nu var ved at gaa bort fra Jorden, siger han til Faderen: „De Ord, som du haver givet mig, haver jeg givet dem“ (Joh. 17, 8). Dette var talt om hans Apostle, som klart sees af hans Bøn (Joh. 17, 12). Derfor blev Spørgsmaal om, hvad der var Guds Vilje, rettet til dem, og da de nu havde Guds Ord, kunde de svare med Myndighed. Derfor kunde de ogsaa erklære, paa hvilke Betingelser Synden kunde forlades. Men ligesom Jesus gav Faderens Ord til Apostlene ved hans Udgang af Verden, saaledes har Apostlene nu givet os det i det nye Testaments Skrifter. Derfor formaner vi til at lade dette „Guds Ord“ bo rigeligen iblandt os.

Og enhver, som taler, er besejlet at tale „som Guds Ord“ (1 Pet. 4, 11). Hvad som helst for Spørgsmaal, der komme op for os, maa vi derfor gaa til Bibelen med, og lade den besvare det for os, og alle formentlige Svar, som vi faa fra vore egne Tanker, ere falske og bedrageriske, om de ikke stemme med Ordet.

Præsterne og Afholdssagen.

Det anseede engelske Tidsskrift The Alliance News bringer en særdeles interessant Op-gave over, hvordan de engelske Præster og theologiske Studenter stiller sig til Afholdssagen. I disse Opgaver fremgaar, at der blandt Statskirkenes Præster stadig bliver flere og flere, som slutter sig til Totalafholdsprincippet og ved lokalt Beto (Afstemning) ønsker Forbud mod stærke Drikke. Af Baptisterne 1845 Pastorer og 222 theol. Studenter er 1480 og 107 Totalister. Af Frimenighedernes 2950 Pastorer i England og Wales er 2290 Totalister, i Skotland 110 af 113 og i Irland alle 27. Desuden er af 313 Studenter de 300 Totalister. I 5 af de theologiske Høiskoler er hver en eneste Student Totalist.

I England er der fire ulige Methodistisamfund. Af Wesleyanernes Pastorer er de $\frac{2}{3}$ Afholdsmænd. Af „Primitiv Methodist“ 1113 Pastorer og 30 theol. Stud. er næsten alle Totalister og de 16,742 Lokalprædikanter er omtrent allesammen Afholdsmænd. Af Søndagskolelærerne og Eleverne over 16 Aar er 76,383 Totalister og blandt Elever under 16 Aar 197,098. I tredje Gruppe af Methodistisamfundet er af 355 Pastorer de 320 Afholdsmænd og næsten alle 3065 Lokalforlyndere. Af 4de Gruppe—„Bible Christians“ er alle 293 Pastorer Afholdsmænd, alle Studenter og af de 1937 Lokalprædikanter næsten alle Afholdsmænd.

Presbyterianerne har 307 Præster, hvoraf 206 er Totalister. Af de 16 Studenter er de 15 Afholdsmænd.

I Irland er $\frac{2}{3}$ af Statskirkenes Præster og af de 105 theol. Studenter de 100 Totalister.

Ogsaa inden den romersk-katholske Kirke synes der at vaagne Interesse for Afholdssagen.

Det engelske Tidsskrift tilføjer, at der er et fuldstændigt Omslag for Afholdssagen inden alle Kirkesamfund, og det spænder godt for Arbejdsvidere Udvikling. — („M.B.”)

Kinamissionen.

Gaar bort i al Verden og prediker Evangeliet for al Stabningen. Mark. 16, 15.

Redigeret af Chr. D. Brohaugh og A. D. Oppegaard.

Pris Gud for Evangeliets Fremgang blandt Hedningerne.

„Synger Herren en ny Sang! Thi han har gjort underlige Ting;—Herren har kundgjort sin Frelse, aabenbaret sin Retfærdighed for Hedningernes Dine.“ „Saa har da Gud givet ogsaa Hedningerne Omvendelse til Livet.“ Sal. 98, 1, 2; Ap. G. 11, 18.

Alle Jordens Folk og Slægter skulle som lykkelige Medlemmer af Guds Rige engang med „en ny Sang“ prise Gud. De skal sølbes med den Helligaand, saa igjen Guds Billede og blive Guds Børn. Men de, som skal blive Guds Børn, maa annamme Jesus. Skal nu dette ske, maa de saa høre Evangeliet, og til den Ende sender vi ud Missionærer, Mænd og Kvinder, der er fyldte med den Helligaand. Naar vi saa faar høre, at Evangeliet har Fremgang, da fyldest vor Mund med Pris og vi „synger Herren en ny Sang“ i Anledning af den herlige „Aabenbarelse“, at „Herren har kundgjort sin Frelse for Hedningernes Dine.“

Sangeren taler profetisk som om det, der allerede sker. Herrens store Undere og Seire ere fuldbrugte, han har reddet Israel og „aabenbaret sin Frelse“ blandt alle „Hedningerne“. Paa denne Grund hæver sig den følgende Lovsang.

Disse Ord af Herren er særdeles trøstelige, fordi de viser os, at vi ikke maa forsage, naar det ser ud som alle de i Menigheden forhaandenværende Hjælpeilber, som Gud i Almindelighed benytter sig af som Redskaber, er udtørrede, naar intet uden Svaghed og Usmagt overalt træder os imøde. For Herrens Folk er jo Frelsen kun en Udstrømning af hans Retfærdighed, ifølge hvilken han giver enhver sit; thi han har lovet det Frelse. „Han har ihukommaet sin Miskundhed“, han har ladet sin Miskundhed og sin Trofasthed raade, og har sat dem i Virksomhed til at udføre Handlinger svarende til dem. „Herren har kundgjort“ ved Evangeliet, som er Salig-gjælsens Ord, sin Frelse. „Herren blotter sin

hellige Arin for alle Folks Dine, og alle Jordens Ender se vor Guds Frelse.“ Han vil gjøre alle Mennesker retfærdige. Kun i Herren er Retfærdighed og Styrke; til ham skal man komme, og tilskamme skulle alle de blive, som brænde af Harm imod ham.“

Saa, Gud har givet Hedningerne Omvendelse til Livet. Ved Forlyndelsen af hans kraftige Ord er dette skeet. Guds Ord er kraftigt til Opreisning ogsaa for dem til Livet i Syndernes Forladelse, hvilke annammes formedelt Troen, thi der, hvor Syndernes Forladelse er, der er ogsaa Liv og Salighed.

Kjære Venner! Væder os være slittige til at kaste Zions dyrebare Sten ud i Følgeslagernes Verdenshav, saa at Bølgering paa Bølgering stedse bliver større og videre, indtil den sidste Ring naar Strandbredden ved Jordens Ende.

„Gud vil, at Faareflokket sin skal være med at hyde ind hver Hedningshel, tag deri Del, dens Fylde gaar nu ind.“

„Na, mangen Sjæl, som forud stod nedbøjet for Afgudens Fod med Byrden svar, af tvættet har sin Synd i Lammets Blod.“

„Saa beder Høstens Herre, som vil Budet skal gaa Jorden om, at sende fler Indbydelser; thi der er endnu Rum.“ A. D. D.

Missionäernes Konferents i Jan-ch'eng 1897.
(Slutning.)

VI. Barnehjemstanken.

Indberetning fra Mrs. Rønning-
Til Konferentsen.

Meget har været talt og skrevet om Barnehjem, som har vundet Bifald blandt Bennerne hjemme, og omendstjunt fortiet for en Tid af os herude, saa slaar dog vore Hjærter for Sagen lige varmt nu som før; thi det er en Gien af Arbeidet, som er af stor Betydning for Missionen i Fremtiden.

Nu burde Tiden være inde for, at en saadan Tanke kan realiseres; thi under den Tid, vi har haft Virksomhed her i Fan-ch'eng, har vi bundet saameget Indgang og Tilslutning iblandt Folket, at de ikke længere er bange for at overlade os deres Børn.

Mærkelig nok just før vi skulde behandle dette Punkt, kom en fattig Enkemand og bønssøgte os om at antage hans lille, syge Barn, hvis Moder døde, da det var femten Dage gammelt. Det har siden levet paa et Slags Melband-

Er ikke dette et Bink fra Gud, at vi bør frelse dette Barn og gjøre, hvad vi kan for at faa Barnehem. Som eder bekendt, har vi lille Ychia og de tre Smaagutter: Tang-chen-liang, Chu-ta-in og Sie-ho-an, som Missionen underholder. Saa har vi Kvinder talt om og ønsket at faa gjøre noget for de tre Smaapiger, Chu-fueh-chen, Cheo-fueh-chen og Wang-kin-tsi, som har gaaet paa Skolen, men formedelsk Fattigdom maa snart slutte. De er meget flinke at læse og viser sig at være mere interesserede end de øvrige Skolebørn. Om ikke mange Aar kan de blive os til megen Hjælp.

Efter en længere Samtale om dette Punkt besluttede Konf. følgende:

1. At Ychia, som er døbt og optagen som Missionens Barn, overlades til Mrs. Rønnings Omsorg.

2. At de to Skolegutter Tang og Siy [Chu], som er optagne paa ubestemt Tid, fortsætter endnu et Aar ved Skolen.

3. At Siy [Sie] optages paa ubestemt Tid.

4. At det lille moderløse Barn optages og underholdes af Missionen som dens Barn, samt at det overdrages Mrs. Rønning at sørge for, at Barnet faar den nødvendige Nøgt og Pleie.

5. At det overlades til Kvinderne sammen med Formanden med det allerførste at bestemme, hvad der kan gøres for Skolepigerne Chu-fueh-chen, Wang-kin-tsi og Cheo-fueh-chen.

VII. Anviser Arbejde for hver Missionær. Angaaende dette Punkt blev der besluttet:

Rønning: Foruden hvad der i „Regler for Missionærerne i Kina“ og af Konf. er bestemt at udføres af Formanden, har han at gjøre det almindelige Missionsarbejde ved Hovedstationen samt besøge Skolerne paa Landet og predike Guds Ord i de nærmeste Landsbyer.

Himle: Foruden Sprogstudiet og Arbeidet blandt de syge samt det øvrige, Konf. har paalagt ham, har han at deltage i det almindelige Missionsarbejde.

Landahl: Foruden Sprogstudiet og det øvrige, der af denne Konf. er ham paalagt, har han saa snart Stationen i Tai-pin-tien kan tages i brug at flytte dид og optage Missionsarbejdet der.

Mrs. Rønning: Foruden det af Konf. bestemte, har hun at modtage de Kvinder, som kommer paa Besøg, og deltage i det almindelige Arbejde blandt Kvinderne.

Mrs. Himle: Foruden Sprogstudiet har hun at undervise unge Kvinder i Haandarbejde.

Mrs. Landahl: At hun deltager i de ugentlige Kvindemøder og gjør Husbeføg, indtil hun kan flytte til Tai-pin-tien og optage Arbejde der.

Miss Godnefield: At hun besøger Skolen i Byen, samt deltager i det kvindelige Arbejde og saa ofte som muligt reiser til Den-ch'eng og Kiu-ngh-chong.

VIII. Indførte Læreres og Arbeideres Løn og Arbejde.

Konf. foreslaar for Synodens Bestyrelse, at Sproglæreres, Skolelæreres og Evangelisters Løn blir 4,000 Cash pr. Maaned.

Lærer Whang fortsætter som Sproglærer, hjælper til ved Søndagsgudstjenesten og de daglige Andagter.

Tang tjener som Evangelist og som saadan prediker Guds Ord og sælger Bøger, hjælper til ved Skolen, taler med de syge, der kommer for at søge Lægehjælp, og har Tilsyn med de optagne Skolegutter.

Mrs. Tang tjener fremdeles som Bibelskvinde og foreslaaer Lønnet med 3,000 pr. Måned.

Chang sendes til Tai-pin-tien for der at have Tilsyn med Eiendommen og være Landahl behjælpelig i Arbejdet.

Zang vedbliver som midlertidig Sproglærer.

Konf. finder det nødvendigt at have en Portner, der har at modtage de mange, som kommer til Stationen, tale med dem om Læren, sælge Bøger og uddele Sygebillerter.

Til Portneren ansættes Da-hje med en Løn af 3,000 Cash pr. Maaned.

Det overlades til Himle at faa en Mand, som kan være ham behjælpelig i Sygelofoalet.

IX. Om Daabsundervisning og Daab.

Under Behandlingen af dette Punkt blev der talt om Undervisningsmetoden, hvilke Bøger der burde benyttes, og hvad der bør fordras af vedkommende Kandidat baade med Hensyn til Kundskab, Liv og Betsjendelse. Men da Konf. endnu ikke ser sig istand til at fatte nogen Bestemmelse i Punktet, saadan som Vigtigheden af det udkræver, overlades det til Formanden ogsaa dette Aar at handle efter bedste Skjøn.

X. Efter en længere Samtale om dette Emne blev følgende Beslutning vedtaget: Konf. paalægger Pastorerne Rønning og Himle og Miss Høbnefielb at udarbejde en Plan for Sprogstudiet, der fremlægges til næste Konf.

XI. Samtale om bedste Maade at arbejde paa: a) ved Samtaler, b) Husbesøg, c) Andagter, d) offentlige Møder, e) Salg af Bøger og Reiser.

Samtalen om dette Punkt var til Betsjæring og Betsjendelse, men da dette Emne er saa vidt omfattende og af en saadan praktisk Betydning, besluttede Konf. at optage det til Behandling ved næste Aars Konferents.

Besluttet, at næste Aars Konferents holdes i Fan-ch'eng og begynder den anden Onsdag i Marts.—Hævet med Andagt.

C. W. L a n d a h I, Sekretær.

* * *
Predik Kristus.

(Indsendt af N. J. Hotvedt.)

En amerikansk Indianer gav følgende Raad til en moravisk Missionær, ved hvilken han var ledet til Kristus og ombendt.

„Brødre“, sagde han, „jeg er bleven gammel blandt Hedningerne, derfor ved jeg, hvordan Hedningerne tænker.

Engang kom en Predikant og begyndte at forklare for os, at der er en Gud. Vi svarede: „Tænker du os saa uvidende som ikke at vide det? Gaa tilbage til det Sted, hvorfra du kom.“

Da kom en anden Predikant og begyndte at lære os og sagde: 'Du maa ikke stjæle, ikke lyve, ikke blive drukken!' Vi svarede: 'Din Dummian! tror du ikke, vi ved det? Lær først dig selv, og lær saa de Folk, hvilke du tilhører, at slutte med disse Ting; for hvem stjæler eller lyver eller er mere drukken end dine egne Folk?' Og saaledes affærdigede vi ham.

Efter nogen Tid kom Broder Kristian Henry Rauch ind i min Hytte og satte sig ved min Side. Han talte til mig omtrent saaledes: 'Jeg kommer til dig i Himlens og Jordens Guds Navn. Han ønsker at lade dig vide, at han vil gjøre dig lykkelig og udfri dig fra den Glendighed, i hvilken du for nærværende ligger. Til den Ende blev han et Menneſte, gav sit Liv til en Gjensløsning for Menneſtene og udgjød sit Blod for dem paa Korset.'

Da han havde endt sin Tale, lagde han sig ned paa et Bord udmattet af Vandringen og faldt i en sød Søvn. Da tænkte jeg: Se, hvor han ligger og sover! jeg kunde bræbe ham og kaste ham ud i Skoven, og hvem vilde bryde sig om det? Men dette foruroliger ikke ham.

Alligevel, jeg kunde ikke glemme hans Ord. De gjensløb steds i mit Sind. Endog i Søvnne drømte jeg om Kristi Blod udgydt for os. Jeg fandt dette at være forskjelligt fra, hvad jeg nogen Gang havde hørt, og jeg tolkede Kristian Henrys Ord for de andre Indianere. Saaledes blev der ved Guds Naade en Vækkelse blandt os.

Jeg siger derfor, Brødre: Predik Kristus vor Frelser og hans Lidelse og Død, dersom I vil, at eders Ord skal vinde Indgang blandt Hedningerne." (The Foreign Miss.)

* * *
De oprindelige Stammer i Sydvestre Kina.

(Rev. F. A. Steven i Missionary Review.)

I Provindsen Kamsut er 39 forskjellige oprindelige Stammer, som er helt forskjellige fra Kineserne i Historie, Religion, Sprog, Skikke og Klædebragt. Ja, der er ikke saa lidet forskjellig mellem dem selv. I de tre Provindser: Sichuen, Yunnan og Kweichun er 180 Stammer. Fra regner vi dem, som er blevene tilintetgjorte ved Krige eller blandet sammen med Kineserne, har vi sandsynligvis tilbage 70 eller 80 forskjellige Stammer.

Der er udført meget Missionsarbejde iblandt den kachinske Stamme, af Rev. W. P. Roberts og andre. Folket selv udsender Predikanter for at evangelisere Bjergboerne af andre Stammer, som bor i Udfanterne. Noget er ogsaa bleven gjort for Folket i det nordre Shan. I den senere Tid er 3 Mænd og 3 Kvinder udnævnte til at studere, oversætte og predike Evangeliet i det

hehmiaofte og hwamaofte Sprog i Provindsen Kweichan.

Som blandt alle ældre Stammer paa Jorden, saaledes ogsaa blandt disse. Der er for Tiden en Bending eller Overgang. Den gamle overtroiske Tilbedelse af en Aand i Træerne, Bjergene, i Vandet og i Luften dør mere og mere ud, og den kinesiske Afgudsdyrkelse indføres istedet. Rev. J. Hudson Taylor mener, at mindst 50 Sprog maa studeres og Bibelen overættes paa ligesaamange Sprog, om disse mange Millioner skal faa Guds Ord iblandt sig.

(Frit oversat af A. D. D.)

* * *

Den talende Skrift.

Have I nogeninde betænkt, hvor lykkelige I ere, som faar lære at læse og skrive? Have I været taknemmelige mod Gud og eders Forældre derfor? Der findes mangen, som aldrig har set en Bog eller en skreven Bogstav. Tænk, hvor nyttigt at kunne faa skrive, hvor ondt for dem, som ikke faa lære det. Ja, imellem os sagt, I burde være langt flittigere, end I ere, for at blive duelige i denne Kunst. Jeg vil fortælle eder en Fortælling om, hvor underlig Skrivekunsten forekommer Hedningerne, som ei ere underviste i den.

Da Missionær John Williams holdt paa at bygge et Kapel i Marotonga paa Sydhavssøerne, indtraf en Begivenhed, som han fortæller saaledes: „En Morgen var jeg gaaet paa Arbejde og havde glemt en Høvl. Jeg tog en Spaan, skrev med Ridsblyd derpaa til min Hustru og bad, at hun maatte sende mig Høvlen. Jeg fik fat i en Negerhøvding, som ogsaa hjalp til med Arbejdet og sagde: „Min Ven, gaa til mit Hus og giv denne til min Hustru.“ Det var en livlig, kvik Mand; han havde været Kriger, men i en af sine mange Rampe havde han mistet sit ene Øie.

Han saa skarpt paa mig med det andet og sagde: „Giv hende denne! Hun vilde blive vred og kalde mig en Nar, hvis jeg bar en Spaan til hende.“

„Nei“, svarede jeg, „du tager fejl, stynd dig nu, jeg har Hæftværk.“

„Hvad skal jeg sige?“

„Intet, Spaanen taler for dig.“

Med et Blik fuldt af Forundring og Foragt saa han paa Spaanen og sagde: „Hvorledes kan denne tale? Har den Mund?“

Da han kom frem, leverede han Fru Williams Spaanen, hun læste, hvad der stod skrevet paa den, kastede den bort og gik til Betsstedet. Negeren fulgte hende. Da hun leverede ham den begjærede Høvl, sagde han: „Sig, Datter, hvorledes ved du, at det var denne, Hr. Williams vilde have?“

Hun svarede: „Du gav mig jo netop nu en Spaan!“

„Ja“, sagde den forbausede Kriger, „men jeg hørte ikke den sige noget.“

„Nei, men det gjorde jeg, thi den sagde mig, hvad han vilde, og nu maa du stynde dig tilbage.“

Negeren forlod Huset, sprang med Spaanen i den ene Haand og Høvlen i den anden, holdende dem op i Beiret, saa høit Armene rakte og raabte: „Se, hvor vise de høide Mænd ere; de kunne faa en Træspaan til at tale!“ Da han gav mig Høvlen, vilde han endelig vide, hvordan det var muligt saaledes at tale med Personer langt borte. Jeg søgte at forklare det, saa godt jeg kunde; men han fandt det saa gaadefuldt, at han bandt en Traad om Spaanen og hængte den om Halsen. Flere Dage senere saa vi ham omgivet af en Hov andre indfødte, som med Forundring hørte paa, da han fortalte, om hvilket Underverk Spaanen havde udført.“

* * *

Hvor i det menneskelige Sprog findes der noget saa omfattende, mægtigt og stort, som i Jesu sidste Tale til sine Disciple? „Mit er givet al Magt i Himmelen og paa Jorden.“ „Gaar derfor hen og gjør alle Folk til mine Disciple, idet I døber dem i Navnet Faderens, Sønnens og den Helligaands. Og lærer dem at holde alt det, jeg har befaleet eder!“ „Da se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.“

Saaledes ender det første Evangelium, og vel kan det slutte her; thi den syvende Himmel er her naaet med Hensyn til en ubegrænset Udsigt for Guds Rige paa Jorden. „Al Magt“ — „alle Folk“ — „alt det, jeg har befaleet eder“ — „alle Dage“. Disse fire Led i vor Herres sidste og vigtigste Befaling til sine Disciple er den levende Kirkes fire Grundpiller.

Joseph Cook.)

En Dag i Pacific Garden Mission, Chicago.

Arbeidet for at frelse faldne Medmenneſter iſær i de ſtørre Byer, er af overmaade Betydning og ofte forbundet med ſtorre Vanſteligheder, da den Klaſſe Folk, ſom maa naaes, aldrig gaar i Kirke og kanſte aldrig kommer nær Guds Hus.

Prof. Graham Taylor D. D. af Chicago Commons, ſagde blandt andet i en Tale, holdt i Chicago University ſidſte Høſt, om Tilſtanden i den tetteſt befolkede Del af Chicago: „Staa paa Hjørnet af La Salle og Madison Gader og ſe en Mil i hvilken ſomhelſt Retning, og du vil neppe opdage en enefte boſat friſten“.

Naar man ſaa tager i Betragtning at her er ſtore „tenement“ Huſer, hvor der er op til ſyv hundrede og ſemti Perſoner under et enefte Tag; at der er Hjem, hvor der kan være fra ti til ſyrtten Perſoner, ſom ſpiſer og ſover i et enefte lidet Værelſe, ſaa er det vel ikke at undres over, om den moralſke Tilſtand ſynker og at Synd og Skyldom udbiſkes hurtigt. Kirken kan ikke naa diſſe Folk, thi her krædes mere end ret og ſlet Prediken af Guds Ord fra Prædikeſtolen en to eller tre Gange om Ugen. Frelſer-Armeen udfører her et velſignet Arbejde, men de er langt fra ikke alene om det. I Chicago er der flere Redningsmiſſioner, hvoraf kan nævnes de meſt beſkjendte ſaaſom, „Gull Houſe“, hvor Kriſtendommen er udelukket, og hvor man forſøger at opløſte de faldne ved eſthetiſk Uddannelse. „Chicago Commons“, drevet af Dr. Graham Taylor paa ſocialiſtiſke Plan, men den, ſom har gjort meſt for de faldne, er dog „Pacific Garden Miſſion“, hvor der holdes evangeliſke Møder hver enefte Aften i Aaret.

„Pacific Garden“ er et beſkjendt Sted i Chicago's Forbryderhiſtorie. Det er beliggende paa Van Buren Gade nær Syd Clark. Dette Sted var i mange Aar „Jerry Monroe's Pacific Garden“ et Tilflugtsſted for de meſt berøgtede Perſoner. Heromkring er flere Pantelaanerbutikker, hvilke af diſſe er Tyvehuſer, er ikke ſaa godt at ſige, men at flere af dem er det, herom er der ingen Tvivl. Denne Del af Chicago har været berøgtet ſiden den ſtore Brand i 1871, og der har været Steder heromkring, ſom ingen Politibetjent turde betrede alene paa hviſt Dag, og ſom det

vilde være den diſſe Død at komme nær om Natten.

Det kunde vel maaſte intereſſere nogle af Budbærerens Læsere at vide, hvorledes Arbeidet drives paa et ſaadant Sted, og da G. T. B. Davis giver en udførlig Beretning herom i Rams Horn for 15 Mai '97. hidſættes følgende. En Søndags Morgen for ikke længe ſiden gik jeg ned til Pacific Garden Miſſion. Mødet var begyndt, og en Mand ſtod ved Siden af ſit Sæde og talte. Han ſagde: „Djævelen har været efter mig denne Uge, men lovet være Herren, jeg har ved Guds Hjælp overvundet Friſtelſerne“.

„Denne Mand“ hviſtede Lederen til mig, var engang en „Bartender“.

En anden reiſte ſig og ſagde: „Jeg takker Gud i denne Stund, fordi jeg er et nyt Menneſte i Kriſtus Jeſuſ. Om end kun nogle Dage gammel, ſaa har jeg dog en ſtærk Tro til Herren. Bed for mig“.

Neppe havde denne ſat ſig, ſørend jeg hørte en Stemme ſige: „Djævelen har forſøgt haardt paa at ſaa mig til at bande i den ſidſte Uge, men Gud være lovet jeg har ikke givet efter“.

„Prifer Herren raabte Lederen, „Amen“ ſvarede Forſamlingen. Paa Opfordring ſang nu Lederen en Sang. Forſamlingen ſang Koret, og en af de høieſte og klareſte Røſter, ſom hørtes, var den omvendte „Bartenders“.

En midbelalbrende Mand reiſte ſig og ſagde: „Jeg tjente Satan i fem og tredive Aar; jeg var ung og havde nok af Venner og Penge. Jeg fulgte Djævelens Spor, indtil de førte mig ned til Michiganiſk Bred, hvor jeg hoppede i Vandet for at begaa Selvmord men blev draget ud og kom en kort Tid efter ind paa dette Sted og fandt min Gud. I Dag er jeg frelſt og ſætter min Lid til Herren“.

Efter flere af ſaadanne Udtalelſer ſagde Lederen, „Nu lad os have en Del korte Beſkjendelſer. Vent ikke Gutter“.

Flere var paa Benene med engang. En ſagde: Jeg ønsker at ſige, at jeg har høvt en Uge til af Seier“. „Tallet være Gud! Prifer Herren“, raabte Lederen. „Hvem har et Ord til for os?“

„Vel“, ſagde en med ſtraalende Anſigt. Jeg er lykkelig, ſiden jeg fik rystet det gamle Menneſte i Rendeſtenen. Jeg er glad. Mit Hjerte er fuldt af Fryd“. „Prifer Herren, prifer hans hellige Navn“, lod det af flere Dele af Salen.

Efter et Dusin eller flere af saadanne Sætningsstater sagde Lederen: „Lad os høre vore Hoveder i Bøn. Lad os have et Dieblits stille Eftertanke. Smidlertid ønsker jeg, at de, som ikke er frelst, vil betænke sin Vei og Guds Kjærlighed“.

Efter en liden Stunds Stilhed sagde han: Hvem vil nu holde op sin Haand og sige: „Bed for mig?“ „Der er en Haand, taffet være Gud“, Lad nu de kristne stå op; de, som ikke er frelst, men som vil tilkjendegive, at de ønsker vor Forbøn, staar op“.

„Befignet være Gud, besejnet være Gud“, sagde Lederen, da den ene efter den anden stod op.

„Taffet være Gud der er fem. Er der ikke endnu en? Taffet være Gud“. „Nu sid ned, medens Hr. Trotter leder os i Bøn“.

Da Bønnen var slut, blev en Kollekt optaget for Missionen og efter en kort Bøn af Lederen blev Mødet hævet. Medens Forsamlingen holdt paa at gaa raabte Lederen. „Nu Mænd vær ikke saa hastig, stands lidt og lad os blive kjendte“. Som sagt, saa gjort. Lederen gik selv ned til Kvædene, tog dem i Haanden, talte venligt til dem og søgte at faa dem til at føle saa frie som muligt.

Nogle Minutter derefter kaldte han mig tilside og introducerede mig til en Mand. „Vær saa snil at give denne min Ven nogle Oplysninger om dit forrige og det nuværende Liv“, sagde Lederen til ham, og idet han bøjede sig til mig, hviskede han: „Denne Mand har været en af de største Forbrydere i Chicago, han vil selv fortælle dig derom“.

Vi gik tilside og satte os. Jeg saa med engang, at min Kammerat ikke var nogen almindelig Fyr. Hans Figur var høj og smidig. Hovedet var skaldet. Ansigtet skarpt og glat harberet med Udbtagelse af en tiden graasprenget Mustache. Øinene var klare og igjennemtrængende.

Jeg sagde: „jeg holder paa at skrive en Artikel om Redningsarbeidet for de faldne, dets Methode og dets Resultat og stulde ønske at have din Bekjendelse som et Eksempel paa den Forandring, som Guds Naade kan virke“.

„I firti Aar har jeg været en Forbryder. Jeg var eftersøgt i nesten alle Byer i de Forenede Stater og velkjendt af Politiet i alle de større Steder. Længs hele Mississippis var jeg bekjendt

som en Tyv, og i firti Aar tjente jeg ikke heberligt ti Dollars“.

Omtrent et Aar siden var jeg med nogle faa Dollars iommen paa Veien til et lavt Forlystelsessæde, da jeg hørte Sang inde i denne Mission. Jeg gik ind uden nogen Tanke paa at blive en Kristen eller at føre et andet Liv, men jeg fik høre en Bekjendelse af en Mand, med hvem jeg havde udtjent en Straffetid i Michigans Statsfængsel. Jeg sagde til mig selv, at kunde Gud frelse denne Mand, saa kan han ogsaa frelse mig.

Jeg holdt op min Haand til Bøn, men havde ikke Mod nok til at gaa frem til Alteret, uagtet Lederen vedblev at vinke paa mig, kom endog og tog mig i Armen og førte mig frem med Magt. Jeg faldt ned paa Knæ, bad Gud om Forladelse for Kristi Skyld, og fra den Stund har jeg ført et andet Liv. Mine Cigarer og daarlige Kammerater har jeg forladt og har ingen Lyst til at vende tilbage til mit gamle Liv. Det gamle er forbigaaet, se alt er blevet nyt“.

(Fortsættes.)

Bekjendtgørelser.

Madison Kredss af Hagues Synode vil afholde et Kredsmøde i Søndre Friberg Menighed, Otter Tail Co., Minn., Pastor U. D. Johnsons Kald, den 30te Juni til den 2den Juli 1897.

Besøgende tager med Great Northern R. R. til Carlisle, hvor Skyds møder. Menigheden har baade Hjerterum og Husrum for mange besøgende. Alle er hjertelig velkomne.

Madison, Minn. 14de Mai 1897
U. D. D p p e g a a r d.

Bethels Mgh. ved Beltrami, Polk Co., Minn., indbyder Red Riverdalens Indremissionsforening til at afholde et Møde fra 1ste til og med 4de Juli.

Themaet for Samtalen er 1 Pet. 2, 4—6. Skyds vil møde de besøgende i Beltrami. Kom mange og kom med Bøn.

Paa Mgh.s Begne J. R o g s t a d.

Paa Indbydelse fra Lands Mgd., Past. Hagues Kald, Lincoln Co., S. Dak. afholder S. Dak. Fjelles-Indremission sit Sommermøde, om Gud vil, i nævnte Menigheds Kirke fra 1—3 Juli d. A.

Samtaleemnet bliver: Den 3die Bøn i Jaderbor.

De tilreisende med Jernbanen vil blive mødte med Hefsteds Dagen før Mødet i Beresford og Canton.

Maa Herren rigelig velsigne Mødet for os alle!

Paa Foreningens Begne
J. J. Dafland.

Kreds møde for N. Dak. Kreds af Hauges Synode holdes i Norway Menighed, Aneta, Nelson Co., N. Dak., fra den 8de til og med den 11te Juli førstkomende. Mødet begynder med Prediken Kl. 10 f. M. den 8de.

Forhandlingsgjenstande:

1. Ef. 5, 14.
2. Andre Sager vedrørende Kredens Virksomhed.

Prestes og Menigheder tilhørende Kredsen anmodes venligst at besøge Mødet.

Styds møder de besøgende i Aneta og Northwood, N. D. Paa sidstnævnte Sted mødes med Styds den 7de Juli.

M. G. Hanson
S. Hjertaas.

Om Gud vil, bliver et Samtaleemne afholdt i Rangers og Nordlands Menigheder i Turtle Mountain fra Torsdag den 1ste til 4de Juli d. A.

Samtaleemnet bliver: Joh. 1, 11 — 12. Alle er hjertelig indbudte!

Kom Venner med Bøn om, at Gud maa velsigne Mødet! Styds møder de tilreisende i Bottineau Onsdags Eftermiddag den 30te Juni.

Paa Komiteens Begne
Adrian Larson.
Martin Larson.

Stort Afholdsstevne i Prohibition Park, Heiberg, den 4, 5 og 6 Juli. —

Et 3 Dages Afholdsstevne afholdes den 4, 5 og 6 Juli i Prohibition Park, Heiberg, 2 Mil nord fra Twin Valley, Norman Co., Minn.

Mange af Sagens varmeste og mest bekendte Talsmænd vil blive tilstede, blandt hvilke kan nævnes:

Ole Br. Olson, W. B. Haugan, E. E. Lobeck, Adelften Berge og Gustav Eide; desforuden vil ogsaa mange Præster være tilstede og deltage i Mødet.

Udmærket Program hver Dag bestaaende af Musik, Taler og Sang.

Da en hel Del tilreisende ventes vil det være umuligt at staffe frit Ophold til alle, men der vil blive sørget for saa billigt Vogi som muligt. Hotellerne i Twin Valley har lovet at nedsætte Priserne for alle tilreisende

En Restauration vil blive oprettet i Parken hvor Forskriftninger vil serveres til billige Priser. Tilreisende tager Northern Pacific R. R. til Twin Valley.

Alle Afholdsfagens Venner indbydes paa det hjerteligste.

Forespørgsler besvares og nærmere Oplysninger gives ved Henvendelse til

J. J. Heiberg,
Heiberg, Minn.

Abtitteringer.

Børne hjemmet i Beresford: Ved Olaf Hanson fra Skolebørn i Pastor Wagnilds Kalb, Heron Lake Town, Jackson Co., Minn.: Hjalmar Krogstorp 15c, Minna Tollefson, Ole Moengen, Markus Krogstorp, Ubenavnt, hver 10c, Josie Holtan, Anna Holtan, Albert Vangen, Bernhard Vangen, Thomas Vangen, Albert Moengen, Karen Moengen, Emma Moengen, Elsie Jesen, Ella Jesen, Eddy Jesen, Børny Kirkeby, Alma Kirkeby, hver 5c..... 1.20

C. Lillietun.

Kinamissionen: Fra Bethania Kvf. i Twin Valley, Norman Co., Minn. ved Mrs. L. A. Kringle 3.00
Indkommet ved Salg af Fotografier modtaget fra Stud. Hotvedt ved Miss Anna D. Trønnes, Konset, Minn. 6.35
Mr. og Mrs. Peder J. Eneboe, Canton, S. Dak. 5.00
Lars Tollefson, El Dorado, Iowa, ved Past. Stenersen 50
Mrs. Oline Anderson ved Pastor M. J. Westphal 50
Vigef. i Sda, Minn. ved Past. J. Krogstad 5.05
20.40

Lydias Konning: Fra Esther Olson og Silba Peterson, hver 25c, ved R. Peterson, Chicago, Ill. 50
Carl og Metta Christoffersen ved Pastor G. D. Wik 50
1.00

Jndremissionen: Fra Bethania Mgd. Kvf. ved Mc Callsburg Iowa ved Pastor J. R. Sandven 5.00
Tabitha Sforening, Grantsburg, Wis. ved Pastor J. L. Laefson 5.00
Carrie Bringe ved Pastor M. J. Westphal ... 1.60
Offer i Søndre Lumbro Mgd. 30te Mai 97 ved Pastor A. E. Bohum 9.52
20.52

Jødemissionen: Fra Bethania Kvf. i Twin Valley, Norman Co., Minn. ved Mrs. L. A. Kringle 3.00

Sentalmiſſionen: Fra Bethania Kof. i Twin Valley, Norman Co., Minn. ved Mrs. E. I. Aringle 3.00

Kinamiſſionen: Ved Anne Wolsgaard ſamlet i Paſt. A. A. Dahl's Hgb., Amherſt, Wis. 2.00

D. S. H a u g e n pr. E. Villerhun.
Tale.—Served erkjendes Modtagelſen af følgende Gaver, ſendte os ved R. Wiſt, Newman Grove, Neb., fra Rasmus Rasmuſſon 75c, Selge Jacobſon 50c.

Hjertelig Viſſen og Tak. S. D. O p ſ a l-Familie.
2615—1716 Ave. S., Minneapolis, Minn.

Ny Bog.

„Prædikener og Foredrag“ af S. D. Strefsrud er Navnet paa en netop ny-ig udkommen Bog.

Miſſionær Strefsruds Navn er ſaa vel kendt, at nogen Ubefaling af Bogen ikke trænges. Derimod ſkal vi tillade os at give en Foretegnelse over Bogens Indhold. Førſt er en af B. Paus forfattet Biografi af Miſſionærene Strefsrud og Børreſen. 2. Der blev Aften og der blev Morgen. 3. Evangeliets ſtabende Magt. 4. En evig Glæde eller en evig Sorg efter Døden. 5. Kobberſlangen. 6. Høſten er ſtor, men Arbejderne ſaa. 7. Det er ſaligere at give end at modtage. 8. Bed og arbeid. 9. Miſſionen og Theologerne. 10. Santha-ſtians Natur og Befolkning. 11. Fra Mørket til Lyſet. 12. Tilkomme dit Rige. 13. Død hvor er din Braad? 14. Ungdommen. 15. Miſſionen. 16. Søger efter Statte.

Bogen er paa 253 Sider heftet og med Om-ſlag og ſælges for 50 Cents. Beſtillinger indſendes til

C. V i l l e t h u n,
Box 237 Red Wing, Minn.

Nye Landſtads Salmebøger.

De i Thyſtland indbundne Landſtads Salme-bøger anbefales. De maa ſiges at være ſikkert og godt indbundne. De er ſærlig egne-til Konfirmationsgave og ved Leiligheder, hvor man vil give en Ven eller Slægtning en Erin-tring, ſom de kan have ſaa at ſige dagligt Brug for. Priſen paa diſe Bøger er:

Med Tekſterne \$1.50, 1.75 og 2.00
Uden „ \$1.25, 1.50 og 1.75

Bøgerne ſendes portofrit ved Modtagelſen af Beløbet. I Partier almindelig Rabat. Send Beſtillinger ſnareſt muligt, da Oplaget af diſe Bind ikke er ſtort, til

C. V i l l e t h u n,
Red Wing, Minn.

Allokketoner.

Denne Sangbog for blandede Kor, ſærlig Kirkekor, Orgel eller Piano, blev ſidſte Vinter ud-given af Paſtor E. Jenſon og indeholder 260 Numre paa 272 Sider. Det er 29 ſtørre Kor-ſtykker, 8 for Solo og Kor, 7 for Dameſtemmer, 5 for Herrer, og Reſten mindre Korſtykker for blandet Kor.

Nogle er paſſende for 4de Juli, Udflugter o.ſ.v., men de fleſte paſſer for Kirkeaarets Feſt-tider, Opbyggelſer og Miſſionsmøder, Ungdoms-møder og Afholdsmøder. Bogen er antagen ſom Tekſtbog i ſtørre Dele af det ſiore Sangerfor-bund. Den ſaaes i Hauge's Synodes Boghandel for \$1.25 portofrit.

Kinamiſſionsmødets Referat.

Af Referatet fra det 3dje Aarsmøde for Ki-namiſſionen har vi endnu en Del tilbage. De der maatte nyſte det, bedes ſnareſt at indſende ſin Beſtilling. Vi haaber, at alle, der er inte-reſeret i Kinamiſſionens Arbejde, vil forſtaffe ſig det, da det giver et klart Overblik over Ki-na-miſſionens Gang i det forløbne. Samtidig hjæl-per man ogſaa Miſſionen, da Overſkuddet gaar til Kinamiſſionens Kaſſe. Referatet ſendes por-tofrit for 15 Cents. Send Ordreſ til

C. V i l l e t h u n,
Box 237 Red Wing, Minn.

Bedes erindret.

Naar vore Menigheder indſender Penge til Synodens Kaſſer, vil man erindre følgende:

Penge til Fon-d ſ k a ſ ſ e n og S y n o d e-ſ k a ſ ſ e n (heri iberegnet Skolekaſſen) ſendes til Mr. A. Ellingſon, Expreſs og Money Order Office: Red Wing, Minn.

Penge til I n d r e m i ſ ſ i o n e n, H e d-n i n g e- og K i n a m i ſ ſ i o n e n ſendes til Mr. D. S. H a u g e n, H a b e r, Goodhue Co., Minn, Expreſs og Money Order Office: Zumbrota, Minn.

Penge til P r o f e ſ ſ o r l ø n ſendes til C. V i l l e t h u n, Expreſs og Money Order Office: Red Wing, Minn.

I n d h o l d: 1. Den snevre Port; 2. Ja eller Nei til Jeſus; 3. Opad mod Stjerneerne; 4. For „Buddøreren“; 5. Naar Aſſlagene kommer; 6. Værn; 7. Aandelig Forſænge-lighed; 8. O. Dovenskab; 9. Hvorledes Gud taler til os; 10. Preſterne og Afholdſagen; 11. Kinamiſſionen; 12. En Dag i Pacific Garden Miſſion, Chicago; 13. Beſjendtgjærelſer; 14. Røttinger.